

“Ara que ha canviat, el Liceu és un bon escenari per a Lax’n’Busto Simfònic”

Després de vint-i-cinc anys de pop i rock català, els Lax’n’Busto han agafat el repte de fusionar-se amb l’Orquestra de Cambra de l’Empordà i crear *Simfònic*. Jimmy Piñol (bateria i cors) i Pemi Rovirosa (guitarra i cors) han vingut a EL TEMPS a explicar-nos la seva experiència.

—Lax’n’Busto, simfònics amb l’Orquestra de Cambra de l’Empordà sota la direcció de Joan Albert Amargós. Com sorgeix aquesta idea?

JIMMY PIÑOL: A principis de gener em va trucar el director del Centre d’Iniciatives i Turisme del Vendrell i em va deixar anar aquesta idea, Lax’n’Busto Simfònic. La vaig recollir i la vaig comentar als companys i de seguida es va obrir el debat: Vols dir? Què podem fer? Què ens agradaria fer? Perquè tot això quedés bé, era bàsic que la persona que feia els arranjaments connectés la nostra música, pop-rock, i el nostre context amb una orquestra de corda. Llavors vam pensar en Joan Albert Amargós, que per a nosaltres és un referent. Per sort, ens va venir de cara, li van agradar les cançons i va començar a arranjant-ne algunes i, de mica en mica, tots ens vam anar animant. Quan vam fer el primer assaig amb l’Orquestra va ser quan realment ens vam adonar que això anava seriosament. Des d’aquell dia que en gaudim moltíssim i amb una trempera màxima. A més ens ha vingut en un moment òptim de la nostra carrera en què podem defensar-nos.

—En aquest nou àlbum hi ha una idea de reinventar-se o és més aviat explicar la mateixa història d’una altra manera?

PEMI ROVIROSA: És una idea més dins d’aquest gran món de la música. Nosaltres som uns grans amants de la música i ens agrada molt variar. No només ens hem mogut en el pop-rock, ens agrada fer altres coses. Per

Lax’n’Busto ha gravat, amb l’Orquestra de Cambra de l’Empordà, *Simfònic*, un “concert per a grup i orquestra”.

exemple, versions acústiques amb una sola guitarra. Però no és una manera de reinventar-se, sinó de donar-li uns aires diferents. Tot i que sí que és ve-

ritat que és una manera de donar una segona oportunitat a alguna cançó que fa temps que no toquem, perquè en els nostres directes ens agrada més el rock, donar canya...

J. PIÑOL: Sobretot som músics i ens agrada molt la nostra feina. No és tant per reinventar-nos com per provar coses noves. Sí que és veritat que si anéssim deu anys enrere això hauria estat impossible, nosaltres, segurament, no hauríem acceptat, potser perquè no estàvem prou madurs. Ara hem evolucionat i ens ha vingut en una època en

què hem dit: i per què no? I realment estem en un moment molt dolç de la nostra carrera amb uns quants discs al darrere.

—**Com ho heu fet per a la tria de les cançons?**

P. ROVIROSA: No ha estat fàcil, no són les més típiques, no són les cançons amb les quals podríem haver fet un concert rocker. Precisament són les que creiem que podem adornar amb una orquestra.

—**Aquest nou disc significa que hi haurà gira aquest 2011?**

P. ROVIROSA: Sí, estem mirant totes les possibilitats. Muntar un concert d'aquest estil no és tan senzill com muntar-ne un de rock... I ara, aprofitant que l'any vinent fem vint-i-cinc anys, tocarem al Liceu, el proper 15 d'abril, i hi afegirem alguns concerts més amb l'orquestra de corda en una localització amb característiques semblants durant

el segon trimestre. Tot això s'està estudiant.

—**L'any 1993, amb el CD *Qui ets tu?*, vàreu treure una cançó, "Les nits del Liceu", on parlàveu de l'aristocràcia que anava al Liceu a l'òpera. Ara, setze anys després, sou vosaltres que hi aneu...**

J. PIÑOL: Bé, curiosament, en aquella època nosaltres vam voler fer el videoclip d'aquesta cançó al Liceu, però era privat i els qui hi manaven no ens van deixar. Al cap d'un any es va cremar. No vam ser nosaltres. Ara és un edifici públic, és de tots, i és normal que s'hagin començat a obrir les portes a nous artistes, tot i que segueix sent selecte i no tothom hi podria tocar. Nosaltres, amb aquest nou treball, i acompanyats d'una bona orquestra, creiem que el Liceu, ara que ha canviat, és un bon escenari.

—**Si no haguéssiu fet aquest àlbum no hi hauria Liceu?**

P. ROVIROSA i J. PIÑOL: No.

P. ROVIROSA: Sense l'orquestra no hauríem tocat al Liceu. Ni nosaltres ens ho hauríem plantejat, ni ells ens haurien deixat. Per això pensem que per a nosaltres aquesta experiència és un regal.

—**Quin públic hi espereu?**

P. ROVIROSA: El que ens estem trobant amb aquest treball és gent que normalment ens escoltava: gent més gran que no havia sentit la nostra música i, bé, tota mena de públic, el que ens ha seguit tota la vida. Tota mena de gent. És una porta oberta als qui no ens escolten normalment.

J. PIÑOL: Sí, de fet, quan anem al poble ens atura gent que normalment no ens deia res, avis, per exemple, que han escoltat el disc i diuen: "Hosti, calla, potser sí que aquests són músics de veritat!". Perquè vam començar molt joves i devien pensar que érem uns nens que ja ens cansàrem, però nosaltres sempre hem fet música i l'hem defensat... i ja en portem vint-i-cinc i sabem què tenim entre mans.

—**Lax'n'Busto, l'Orquestra de Cambra de l'Empordà i en Joan Albert Amargós. En total, més de vint persones sobre un escenari.**

J. PIÑOL: Vint-i-cinc en total, és una passada.

P. ROVIROSA: Sí, és una experiència molt *xula*, perquè és diferent. Els ar-

ranjaments et fan gaudir molt tocant, estàs emparat per molts instruments, formes part d'un trencaclosques. Som un engranatge de molta gent i et fa sentir molt bé. Hi ha moments que no toques i estàs allà a dalt de l'escenari sentint-ho... És molt emocionant.

J. PIÑOL: Hem intentat, sobretot, donar prioritat a l'orquestra, donar-li més protagonisme i abaixar el nostre volum, per poder apreciar l'arranjament de cordes, perquè amb la bateria sola, si et poses a picar, t'ho menges tot, per això toquem d'un manera diferent de com ho solem fer.

—**Darrere d'aquest CD, com a la majoria, hi ha molt de treball, perquè després un jove, davant de l'ordinador, amb un parell de clics ho descarregui gratuïtament. Vosaltres, amb el "Lax'n'Rock a les aules", esteu conscienciant els joves de tot el treball que hi ha darrere d'un**

"Hi ha moments que no toques i ets allà a dalt de l'escenari sentint-ho... És molt emocionant"

àlbum, com a iniciativa per a combatre la pirateria...

P. ROVIROSA: No tan sols això, volem que es prengui consciència que darrere d'un treball musical hi ha un esforç. I a través de xerrades didàctiques amb audiovisuals i concerts en directe expliquem tot el procés. Des que neix una cançó fins que es comercialitza. Intentem arribar a joves adolescents que han viscut una època en què tot és més fàcil i gratuït, i nosaltres els fem veure l'esforç no tan sols dels músics sinó de tota la gent que hi ha al darrere. I que, en comptes de pagar als autors, el que fan és enriquir una companyia telefònica molt gran.

J. PIÑOL: I ells veuen això, com treballem en equip, quines tecnologies fem servir, quina funció té cadascú. A més a més, volem transmetre que cadascú ha de poder viure del seu propi treball.

R. Padrós

